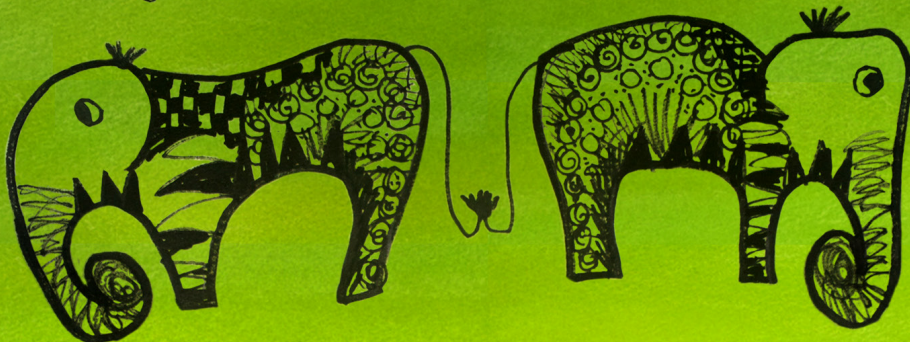

SENIORIVIESTI

Nro 20 Joulukuu 2014

SENIORIVIESTI nro 20

Julkaisija: Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit ry, Helsinki
Lehti on ilmestynyt vuodesta 1994, ja se ilmestyy kerran vuodessa.
ISSN 2342-2645

MUNKKINIEMEN YHTEISKOULUN SENIORIT RY

Verkkosivut: www.munkkaseniorit.fi
Sähköposti: info@munkkaseniorit.fi
Postiosoite: Munkkiniemen yhteiskoulu, Senioriyhdistys,
Laajalahdentie 21, 00330 Helsinki

HALLITUS

Puheenjohtaja: Antti Kaihovaara (yo -77),
antti.kaihovaara@luukku.com, 0400-445916
Varapuheenjohtaja: Suvi Kalela (yo -68),
suvi@kalela.fi, 040-5801043
Jäsenrekisterivastaava: Päivi Wickström (yo -67),
paivi.wickstrom@gmail.com, 0400-902209
Verkkosivuvastaava: Elina Leskinen (yo -72),
elina.leskinen@helsinki.fi, 050-4150327
Senioriviestivastaava: Kari Leppänen (yo -78),
kari.leppanen@leppanenarkkitehdit.com, 050-3041515
Historiavastaava: Tom Hynninen (yo -53),
tom.hynninen@kotiposti.net, 0400-305197

MUNKKINIEMEN YHTEISKOULU

Laajalahdentie 21
00330 Helsinki

Rehtori Aki Holopainen 09 4777 6311
Apulaisrehtori Merja Haavisto 09 4777 6312

sähköposti: etunimi.sukunimi@munkka.fi
verkkosivut: www.munkka.fi
faksi: 09 4777 6310

Kansi: Rosa Leppämäki 9E

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Elämää juhlien jälkeen

Koulun 75-vuotisjuhlat vuosi sitten oli koulun ja senioritoiminnan suurin ponnistus koko toimintahistorian aikana. Kuten kaikki saimme kokea, olivat hienosti onnistuneet juhlat myös valtaisa positiivinen elämys. Sen lisäksi, että seniorit osallistuivat innolla ja aktiivisesti kaikkiin juhla-tapahtumiin, poikivat juhlat ja niihin valmistautumiset monia senioritoimintaa jatkossakin aktivoivia asioita.

Tämä käsissäsi tai näytölläsi oleva Senioriviesti Nro 20 on yksi esimerkki uudistuvasta Senioriyhdistyksen toiminnasta – Senioriviestiä jaetaan edelleen lähes kaksi tuhatta kappaletta postitse, mutta se on jaossa samaan aikaan myös sähköisesti. Yhdistyksen verkkosivut on myös aktivoitu ja sähköisten uutis- sekä tapahtumaviestien jakelu on säännöllistä. Tarkoitus on pitää seniorit entistä paremmin tietoisena koulunsa nykytilasta, mutta myös mahdollistaa seniorien kokemuksen ja osaamisen vieminen koulun opetustyötä tukemaan. Esimerkkinä jälkimmäisestä oli juuri marraskuun alussa koululla vietetty Senioripäivä, jolloin lukuisa joukko senioreja oli oppitunneilla jakamassa osaamistaan ja elämäkokemustaan oppilaille.

Senioriyhdistys pyrkii omalta osaltaan pitämään yllä munkkahenkeä. Seniorit tekevät sitä aina koululla vieraillessaan, mutta sen lisäksi yhdistys on aloittanut vuosittaisiksi suunnitellut munkkahenkeä esiin tuovat kilpailut – viime keväänä palkittiin munkkalaisuus-kirjoituskilpailun parhaita stipendeillä ja kuluvan lukuvuoden aikana on käynnissä munkkalaisuus-kuva- taidekilpailu. Mielenkiinnolla odotamme minkälaisia visuaalisia muotoja munkkalaisuus saa nykyisiltä koululaisilta.

Suurin stipendiponnistus Senioriyhdistyksen historiassa on viime keväänä julkistettu Munkasta maailmalle –stipendi. Vaihto-oppilastoiminta on ollut yksi keskeisistä munkkalaisuutta vahvistavia elementtejä ja oppilaiden maailmalta tuoma kansainvälisyyshenki on auttanut heitä itseään ja kanssaopiskelijoita eteenpäin koko ajan kansainvälistyvässä maailmassamme. Senioriyhdistys tulee jakamaan tästä lukuvuodesta alkaen vuosittain yhden tai pari stipendiä vaihto-oppilaaksi lähteville. Nämä ovat arvokkaita stipendejä ja mahdollisia vain kaikkien seniorien jäsenmaksujen ja stipendirahastolahjoitusten avulla.

Mainittu stipendiohjelma ja koko Senioriyhdistyksen aktiivinen toiminta on ainutlaatuista Suomessa. Se ei olisi mahdollista ilman vahvaa munkkahenkeä ja omasta yhteisöstä välittämistä. Kiitos tästä kuuluu teille, Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit!

Antti Kaihovaara
Senioriyhdistyksen puheenjohtaja

REHTORIN TERVEHDYS

Arvoisat Munkan Seniorikollegat

Vuosi sitten juhlittiin MYK:n 75-vuotista taivalta. Julkaistu Senioriviesti (n:ro 19) oli massiivinen juhlanumero. Tässä silloin julkaistussa rehtorin tervehdyksessä kirjoitin: Juhlan jälkeen on taas työn vuoro. Tämä ”ennustus” on totisesti toteutunut.

Vaikka onnistuneet juhlat jättivät koulun väelle erinomaisen hyvät muistot, tuntuvat ne nyt kuitenkin melko kaukaisilta. Kulunut vuosi on ollut varovaisesti ilmaisten jokseenkin haastava. Ja haasteet jatkuvat nähtävissä olevassa tulevaisuudessakin.

Tästä on valtiovalta pitänyt huolen. Keväällä päättyvän vaalikauden aikana on avattu aivan liian moni opetusta ja koulutusta koskeva laki, asetus ja määräys.

Luettelo on pitkä: Perusopetuksen tavoitteet, tuntijako ja opetussuunnitelma. Lukion tavoitteet, tuntijako ja opetussuunnitelma. Lisäksi on käynnistetty molempien koulujen kokonaisuudistus. Perusopetuksen ja lukion rahoitusjärjestelmä uudistetaan. Ei-kunnallisten peruskoulujen rahoitus on hämärin perustein sää-

detty 94%:iin kunnallisten koulujen rahoitukseen verrattuna. Lukion rahoitusta leikataan 2014-2015 noin -11% ja koko rahoitusjärjestelmä uudistetaan 1.1.2017 lukien. Ja ”sokerina pohjalla” lukiokoulutuksen järjestäjät joutuvat rakenneuudistuksen myötä hakemaan uudelleen nykyistä toimilupaansa.

Arvaan, että vaalikauden pian päättyessä opetus- ja kulttuuriministeriön virkamiehet kokevat olevansa kuin jonglööreitä, joilla on tusinan verran liian monta palloa ilmassa. Perustavan laatuisten muutosten säädöspohjan ollessa levällään, on huoli suuri myös kentällä.

Edellä mainitut asiat ovat suuria ja vakavia. Erittäin huolestuttavaa on se, että niinkin vakautta vaativalla alueella, kuin koulutuksessa, säädöksiä runnotaan läpi kohtuuttomassa työpaineessa ja kiireessä vedoten pakottaviin aikatauluihin. Tämä ei ole oikein.

Meidän oma koulumme kyllä selviää kunnialla edellä selostetusta myllytyksestä.

Koululla sinänsä menee hyvin. Munkka on suosittu koulu – hakijoita riittää, minkä seurauksena lukion sisäänottokeskiarvo on kahden peräkkäisen vuoden oppilaaksioton aikana ollut peräti 8,5. Valittujen lukiolaisten perusopetuksen päättötodistuksen lukuaineiden keskiarvojen keskiarvo on noussut 9:ään. Tämä kehitys kuulostaa positiiviselta, mutta ilmeisesti sen seurauksena oman koulumme peruskoulun oppilaiden osuus lukioon valituista on pudonnut kolmannekseen. Se on rankka asia, johon täytyy löytää ratkaisu.

Senioriyhdistys on voimallisesti kehittänyt toimintaansa, mistä kiitos puheenjohtaja Kaihovaaralle, hallituksen jäsenille ja kaikille niille senioreille, jotka panoksensa tähän yhteiseen asiaamme ovat antaneet.

Aki Holopainen, rehtori
Munkan seniori, yo -82

Munkkalaisuus on asenne

Helsingin Sanomat kirjoitti Munkan 75-vuotisjuhlien alla munkkalaisuuden olevan asenne sekä elämäntapa. Tämän lausahduksen voi jokainen Munkan käynyt ymmärtää, koska me kaikki koulun entiset oppilaat olemme sen henkilökohtaisesti kokeneet. Munkkalaisuus ei lähde kulumalla pois vaan pikemminkin munkkahenki ja munkkalaisuuden tunne voimistuvat välimatkan ja ajan kasvaessa.

Munkkalaisuus tarkoittaa minulle ystävyyttä, periksiantamattomuutta, rehellisyyttä ja toisten huomioimista. Munkkalainen asenne valmentaa meidät toimimaan ei pelkästään koulua, vaan elämää varten. Elämässä koulun jälkeen olen huomannut, että munkkalaisuus takaa jatkuvan henkisen ”kotikenttäedun”. Näin käynyt esimerkiksi omassa lukion jälkeisessä elämänmuutoksessani.

En päässyt suoraan opiskelemaan lukion jälkeen ja vietin välivuoden ennen uusia pääsykokeita. Munkkalaisuus tarjosi minulle niin henkisen kuin sosiaalisen turvasataman. En halunnut antaa periksi, koska lukiossa kannustettiin työn tekemiseen ja periksiantamattomuuteen. Samalla omat lukiokaverit tukivat ja kannustivat uuteen koitokseen. Koulussa syntynyt asenne ja henki säilyi näin koulun jälkeenkin ja auttoi minua eteenpäin kohti uusia haasteita.

Munkkalaisuuden voidaan näin sanoa olevan asenne ja elämäntapa. Harva asia nyky-yhteiskunnassa takaa meille yhtä vahvaa sitoutumista yhteisiin arvoihin ja asenteisiin. Koulun jättämä jälki sekä side meihin entisiin oppilaisiin on ”elämänmittainen”. Ystävyys, periksiantamattomuus, rehellisyys ja toisten huomioiminen – munkkalaisuuden peruspilarit- kulkevat aina mukana ja auttavat meitä selvitymään elämästä koulun jälkeen.

Munkassa hienointa on myös tunne siitä, että kuuluu yhteiseen porukkaan. Tämä tunne ei kuitenkaan katoa lakituksen yhteydessä ja suvivirren soidessa. Koulun jälkeen ystävyysuhteet säilyvät ja kehittyvät uudelle tasolle- Munkassa luodaan pohja elinikäisille ystävyysuhteille. Tämäkin on harvinaista alati muuttuvassa maailmassa.

Usein sanotaan, että on lottovoitto syntyä Suomeen. Mielestäni taas on lottovoitto käydä Munkan koulu. Etenkin nuorelle ihmiselle Munkka tarjoaa tunteen siitä

että on mahdollista saavuttaa tavoitteet ja pärjätä omassa elämässä. Tätä tunnetta ei ole mahdollista luoda muulla kuin asenteella.

Olli Isoaho

oikeustieteen ylioppilas
yo-2013, lukion oppilaskunnan puheenjohtaja

UUODEN MUNKKALAINEN 2015 ON ANSSI RAURAMO

Vuoden munkkalaisen sydän sykkii yhteisöllisyydelle

”Tämmöinen voimakas side johonkin, se auttaa vielä enemmän silloin, kun asiat eivät ole kunnossa.” Näin järjestyksessään neljästoista Vuoden munkkalainen Anssi Rauramo kuvailee munkkalaisuuden merkitystä elämässään. Rauramo on nykyinen Helsingin kaupungin liikuntatoimen johtaja, tunnettu entinen koripalloilija, joka on elämässään toiminut muun muassa opettajana ja kansanedustajana. Laaja kokemus monelta elämän saralta tekee Rauramosta rennon ja vakuuttavan puhujan. Vuoden munkkalainen -julkistamistilaisuudessa Rauramo naurattikin yleisöä pilke silmäkulmassa.

Rauramo syntyi Lahdessa ja asuu nykyisin Espoossa, mutta Munkkiniemi on hänelle yhä äärimmäisen tärkeä ja rakas paikka. Koulunsa Rauramo on käynyt kokonaan Munkkiniemessä, lastentarhasta lukioon. Munkkiniemen yhteiskoululla oli ratkaiseva rooli hänen elämässään, sillä vasta siellä 11-vuotias Rauramo aloitti koripallon pelaamisen. ”En ollut mikään mallioppilas”, hän kertoo. ”Tykkäsin enemmän urheilla ja liikkua.” Entistä kouluaan Rauramo kuvailee tiukemmaksi kuin nykyään, mutta tiukka kuri ei näytä Rauramoa hetkauttaneen, sillä hän palasi kouluun myöhemmin liikunnanopettajan sijaiseksi. Erityisesti Rauramo mainitsee Munkkiniemen yhteiskoulun entisen rehtorin Jussi Saukkosen, jonka tunneilla kuri säilyi ilman opettajaakin.

Koulu oli Rauramon mukaan jopa nykyistä tiiviimpi yhteisö, jossa kaikki oppilaat tulivat Munkkiniemen alueelta. ”Opin ymmärtämään, mitä tarkoittaa kaveruus.”

Varsinkin koripallo oli Vuoden munkkalaiselle yhteisöllisyyden ydin. Useinkaan koulu ei nimittäin maistunut lahjakkaalle urheilijalle: ”Oli ajanjaksoja, jolloin koulun koripallojoukkueen harjoitukset olivat kutakuinkin ainoa syy tulla kouluun.” Munkka-henki syntyikin Rauramon mukaan juuri koripallojoukkueen kautta, ja joukkueen kanssa hän saavutti koulujen Suomen mestaruuden. Vuoden munkkalaisen mielestä on tärkeää, että koulu tarjoaa erilaista opetuksen ulkopuolista, yhteisöllistä toimintaa.

Lukiosta valmistui vuonna 1971 approbatuur-ylioppilas, jolle oli hieman epäselvää, minne lähteä opiskelemaan. Opinahjo löytyi Helsingin Voimistelulaitoksesta, jonka pääsykokeissa koripalloilija joutui vaihtamaan pallon voltteihin. Opettajanuran sivussa Rauramo voitti Torpan Pojissa neljä Suomen mestaruutta koripallon miesten SM-tasolla. Julkkisurheilijana hän päätyi lopulta kansanedustajaksi lähes kahdeksitoista vuodeksi. Poliittista uraa luonut Rauramo nauraa, ettei oikeastaan tiedä vielä, miksi suostui pyyntöön asettua ehdolle.

Side Munkkiniemen yhteiskouluun säilyi lasten ja ToPo-junioireiden valmentamisen kautta. Erityisen tärkeässä roolissa Rauramo oli Munkkiniemen yhteiskoulun uuden liikuntasalin rakentamisessa. Munkkalaisuus merkitsee hänelle koko Munkkiniemen aluetta, jonka sydän on Munkkiniemen yhteiskoulu. Munkka on ollut Rauramolle tärkeä hyvinä ja huonoina aikoina. Sieltä saadut ystävyys-suhteet ovat kantaneet erityisesti tiukoissa paikoissa: ”Yhteisöllisyys mitataan sitten, kun on vähän rosoja elämässä.” Vaikka Rauramo selvästi liikuttuikin saamastaan kunianosoituksesta, huumori ei kadonnut Vuoden munkkalaisen elkeistä. Koululle ja sen kutsuvieraille pitämässään puheessaan Rauramo totesi uudesta Vuoden munkkalainen –pystistä: ”Ymmärrän hyvin, että siitä on tehty 15-kiloinen pronssipatsas, koska se pääsee kanssani saunaan tänään.”

Anniina Ahonen 2A ja Liina Jukko 2A

KIRJOITUSKILPAILU OPPILAILLE

Mitä munkkalaisuus on minulle

Senioriyhdistys julkisti itsenäisyyspäivän juhlassa koulun oppilaille kirjoituskilpailun. Kilpailun aiheeksi määriteltiin ”munkkalaisuus” ja siihen päätettiin kaksi kilpailuluokkaa – yläaste ja lukio. Tekstilajia ei haluttu rajata, sillä toiveissa oli laaja kirjo erilaisia kirjoituksia, runoista pakinoihin.

Tavoitteena kirjoituskilpailulla oli saada kuvaa minkälaisena nykykoululaiset, tulevat munkan seniorit, kokevat munkkalaisuuden.

Kilpailutöiden arviointi tehtiin kahdessa vaiheessa. Ensin äidinkielen opettajat lukivat kaikki työ läpi ja tekivät esikarsinnat. Parhaat työt toimitettiin Senioriyhdistykselle, joka teki lopullisen valinnan. Molemmissa kilpailusarjoissa jaettiin 1. ja 2. palkinto, minkä lisäksi myönnettiin yksi kunniainnointi. Voittaneet kirjoitukset palkittiin keväthuhlien yhteydessä 100 euron stipendeillä ja toiseksi tulle sekä kunniainnointia 50 euron stipendillä. Kaikki palkitut saivat myös kunniakirjat. Palkitut olivat:

LUKIO

1. Minun Munkkani, Heli Makkonen (kevään ylioppilas)
2. Munkasta kotoisin, Liina Jukko (1A)

YLÄASTE

1. Munkka ja munkkalaisuus, Aatos Uusikylä (8F)
2. Kierros Munkassa, Iiris Taskila (7C)

Lisäksi kunniainnointia Saara Keskitalolle (7C) kirjoituksella ”Munkka ja munkkalaisuus”.

Senioriyhdistys varasi itselleen oikeuden käyttää palkittuja ja muita lopullisessa valinnassa olleita tekstejä painetuissa ja sähköisissä Senioriviesteissään. Ensimmäiset julkaisut jo tässä Senioriviestissä.

VALINTARAADIN LUONNEHDINTOJA VOITTANEISTA KIRJOITUKSISTA

Minun Munkkani, Heli Makkonen:

- ”Positiivinen ja hauska kuvaus koulutaipaleesta. Hieno kasvutarina kaikkine tapahtumineen.”
- ”Perinteinen lähestymistapa, mutta aihetta käsitelty monipuolisesti ja muka-

vin esimerkein.”

- ”Kirjoittaja kuvaa hyvin koulun kasvattavaa valinnanvapautta, erilaisuuden suvaitsemista, yksilönä kasvamisen mahdollisuutta ja munkkalaisuuden kiinni juurtumista.”

Munkka ja munkkalaisuus, Aatos Uusikylä:

- ”Kirjoittaja on huomionnut vireän senioritoiminnan ja sen esimerkkivaikutuksen munkkalaisuuden siirtymisessä sukupolvelta toiselle. Asiallinen ja ikäluokalle kypsä kirjoitus. Aatos ei ole aatosta vailla!”
- ”Mainio kuvaus munkkalaisuudesta, jonka peruselementtejä ovat oma-aloitteisuus, kannustavuus, aktiivisuus ja perinteiden tuntemus.”
- ”Perinteisessä lähestymistavassa on löydetty munkkalaisuuden olennaisimmat puolet.”

Minun Munkkini

Olen abitovereideni kanssa penkkareiden rekkajonossa Esplanadilla, ja tunnelma on riehakas ja iloinen. Meillä on nolla aamua jäljellä lukiossa, ja on tullut aika hyvästellä Munkkiniemen yhteiskoulu - koulu, jota moni meistä abeista on käynyt jo kuuden vuoden ajan. Hymyilen rekassa, sillä tiedän, että olemme ansainneet vapaapäivän ylppäriurakan keskellä. Yhtäkkiä näen muutaman koulumme entisen oppilaan vilkuttamassa valkolakit päässä Esplanadin väenpaljoudessa. Heillä on mukanaan suuri lakana, jossa lukee seuraavasti: Vaikka me lähdimme Munkasta, Munkka ei lähtenyt meistä. Tuona päivänä mielessäni pyöri vain yksi ajatus: lukio on tullut päätökseensä, ja nyt on aika juhlistaa sitä! Vasta muutaman päivän kulluttua lukulomalla totuus iski minuun kunnolla: nyt on meidän vuoromme lähteä Munkasta. Lähteminen koulusta, joka tuntuu kuuden vuoden jälkeen toiselta kodilta, on vaikeaa. Kuitenkin tiedän, että tulen aina muistamaan, kuinka suuri merkitys Munkalla minulle oli.

Taipaleeni Munkkiniemen yhteiskoulussa alkoi vuonna 2008, jolloin aloitin yläasteen. Olin käynyt Munkkiniemen ala-asteen, joten Munkka tuntui luonnolliselta ja turvalliselta vaihtoehdolta suorittaa peruskoulun viimeiset kolme vuotta. Nyt kun muistelen itseäni yläasteaikoina, tuntuu kuin olisin tuolloin ollut aivan eri ihminen niin toiveiden, kiinnostusten kohteiden ja tulevaisuuden suunnitelmiinkin suhteen. Kuitenkin kuuden vuoden aikana Munkassa minusta on kasvanut erilaisiin ihmisiin tutustumisen ja oppiaineiden myötä juuri tämä nuori aikuinen nainen, jolla toiveet tulevaisuutta kohtaan ovat niin selkeät, että niiden voi nähdä jo toteutuvan.

Eniten minuun vaikuttaneet asiat kuitenkin ovat Munkassa varsinaisen koulu-

työn sijasta erilaiset aktiviteetit, lukion kurssit ja tapahtumat, joihin on voinut osallistua vapaaehtoisesti kiinnostuksensa mukaan. On tärkeää, että oppilaalle tarjotaan mahdollisuus toteuttaa itseään ja tutustua itseensä erilaisten toimintamahdollisuuksien kautta. Tämän Munkka tarjosi minulle, mistä olen erittäin iloinen ja kiitollinen. Nämä erilaiset aktiviteetit ovat kuuluneet vuosiini Munkassa tiiviisti koulutyön vastapainona jo yläasteelta lähtien, ja juuri tämä sai Munkan tuntumaan toiselta kodilta. On hienoa, että opettajat ovat valmiita järjestämään erilaista toimintaa siitä kiinnostuneille oppilaille jopa koulu ajan ulkopuolella: lukion erikoispitkän matematiikan kertausviikonloput, Vihreä lippu, koripallo. Kaiken lisäksi opettajat rohkaisivat aina yrittämään parhaansa, mikä on jättänyt suuren jäljen minuun ja saanut minut innostumaan itsensä toteuttamisesta erilaisin tavoin.

Yläasteella aloitin tanssi- ja aerobickerhon, mistä kaikki alkoi. Kerhoa piti senaikainen tyttöjen liikunnanopettaja koulupäivien jälkeen. En ole hyvä liikunnassa, mutta kerhossa koin, että se ei haittaa; ensimmäistä kertaa tunsin kannustavan ilmapiirin ja opettajan kautta, että liikunnasta voi nauttia ilman suorituspaineita. Tanssikerho avasi mahdollisuuden myös osallistua Power Mover -kilpailuun sekä MYK-musikaaliin Mikä kesä!, mikä herätti kiinnostukseni erilaisia ryhmitöitä ja -harrastustoimia kohtaan. Lisäksi yläasteen lopussa osallistuin ympäristöraati Vihreään lippuun, jossa tutustuin uusiin ihmisiin eri luokka-asteilta. Vihreässä lipussa huomasin, kuinka oma mielipide tuli kuulluksi ja kuinka oppilaiden erilaiset näkemykset herättivät aina uutta keskustelua.

Koin munkkalaisuuden muodostumisen kuitenkin kunnolla vasta lukiossa perinteisten tapahtumien, kuten ykkösten retkipäivän, tutoroinnin, Wanhojen tanssien sekä penkkareiden, myötä. Munkassa kaikki oppilaat odottavat innolla näitä tapahtumia, joista muodostuu kouluajan merkittävimpiä muistoja. On hienoa huomata, kuinka oppilaat haluavat olla mukana järjestämässä näitä suuria päiviä. Koulu antaa oppilaille ainutlaatuisen mahdollisuuden tähän, ja kaikkien ideat tulevat kuulluksi. Lisäksi Munkan lukiossa saa valita kurseja pakollisten lisäksi juuri oman mielenkiintonsa mukaan. Itselleni päällimmäiseksi ovat jääneet mieleen ja samalla rakkaimmiksi muistoiksi ovat muodostuneet filosofian kurssit opettajan kiinnostavien oppituntien myötä, englannin matkakurssi New Yorkiin sekä ilmaisutaidon kurssit. Nämä antoivat mahdollisuuden olla juuri omien kiinnostuksen kohteiden kanssa tekemisissä, ja lisäksi ne antoivat rohkeutta ja varmuutta itseään ja omia tulevaisuuden toiveita kohtaan.

Munkassa on tietenkin myös oppilaita, jotka eivät ole halunneet osallistua kouluajan ulkopuolella aktiviteetteihin tai ottaa lukiossa ylimääräisiä kurseja vain

mielenkiinnon vuoksi. He ovat kuitenkin muodostaneet oman munkkalaisuutensa muiden kokemusten kautta, joita oppitunnit, koulutoverit ja pakolliset kurssit tarjoavat. Munkkiniemen yhteiskoulun hienous on kuitenkin mielestäni juuri se, että erilaisten mahdollisuuksien joukosta jokainen voi luoda omanlaisen kokonaisuutensa, oman Munkka-tarinansa. Vaikka jokaisen munkkalaisen tarina on ainutlaatuinen ja yksilöllinen, näissä kaikissa tarinoissa on jotakin yhteistä: me olemme valinneet Munkkiniemen yhteiskoulun, ja Munkka on osaltaan auttanut meitä valitsemaan juuri oman mieluisen polkumme elämässä. Minun tarinani koulurakennuksessa päättyy tänä keväänä valkolakin saamiseen, mutta voin kuitenkin aina ylpeänä ja iloisena todeta Esplanadin Munkan ylioppilaiden tapaan: Vaikka me lähdimme Munkastai Munkka ei lähtenyt meistä.

Heli Makkonen/ Munkkiniemen yhteiskoulun kevään 2014 ylioppilas

Munkka ja munkkalaisuus

Munkkalaisuus on asia, josta kannattaa olla ylpeä. Se on paitsi identiteetti, myös elämäntapa. Munkkalaisuuteen liittyy vahvasti kohtelias ja asiallinen toimiminen sekä positiivinen suhtautuminen toisiin sekä koulussa että vapaa-ajalla. On hienoa, kun voi olla ylpeä koulustaan, ja sen pitkstä ja värikkästä historiasta.

Munkkiniemen yhteiskoulussa opiskeleminen ja koulun perinteiden ja sääntöjen mukaan toimiminen liittyy vahvasti munkkalaisuuteen. Munkkalaista identiteettiä määrittää myös koulumme historian tuntemus sekä tunne siitä, että kuuluu Munkkiniemen yhteiskoulun kouluyhteisöön.

Jokainen voi vaikuttaa omaan taipaleeseensa Munkassa, sillä koulussamme on esimerkiksi paljon erilaisia valinnaisaineita, kuten koripallo, jota ei joka koulussa opeteta. Asioihin pääsee vaikuttamaan myös esimerkiksi oppilaskunnan hallituksen kautta, jolloin pääsee ideoimaan muun muassa koulumme juhlia ja jättämään oman, ainutlaatuisen jälkensä koulumme historiaan. Etenkin tämä oma-aloitteinen vaikuttaminen Munkkiniemen Yhteiskoulun asioihin on piirre, joka kertoo sinun omaksuneen munkkalaisen elämäntavan.

Kunnon munkkalainen tietää esimerkiksi koulumme ja sen oppilaiden liikunnallisesta menestyksestä kautta aikojen sekä saattaa tuntea entisiä munkkalaisia, jotka ovat menestyneet elämässään Munkkiniemen Yhteiskoulussa suorittamansa ahkeran opiskelun pohjalta. Osa näistä aktiivisista munkkalaisista on vieläkin mukana koulumme toiminnassa ja näyttämässä esimerkkiä tuleville sukupolville.

Omatkin arvosanani nousivat merkittävästi Munkan kannustavassa ilmapiirissä. Myös Munkkiniemen seudulla asuminen linkittyy vahvasti munkkalaisuuteen, koska Munkkiniemen Yhteiskoulu on alueen merkittävin ja tunnetuin koulu. Maiheen kiirittyä myös moni kauempana asuva on hakenut opiskelupaikkaa Munkkiniemen Yhteiskoulusta. Etenkin Munkkiniemen Yhteiskoulun lukio tunnetaan kaukanakin, ja jotkut aloittavat jo seitsemännellä luokalla opiskelunsa Munkassa tähdäten hyvämaineiseen lukioon.

Jos käy peruskoulun lisäksi myös lukion Munkassa, saa tietynlaista syvyyttä omaan Munkka-identiteettiinsä. Munkan abina pääset pukeutumaan munkinkaa-puun ja heittelemään karkkia nuoremmille sekä muun muassa suunnittelemaan hyviä, juuri Munkkiniemen Yhteiskoulua edustavia tekstejä abirekan kylkeen. Munkkalaisuus on identiteetti ja elämäntapa, jota kannattaa tavoitella, eikä siten ole koskaan liian myöhäistä omaksua munkkalaista identiteettiä.

Aatos Uusikylä 8F

STIPENDIASIAA

Munkasta maailmalle –stipendi

Munkkiniemen yhteiskoulun oppilailla on nyt mahdollisuus päästä vaihto-oppilaaksi ulkomaille stipendin turvin. Koulun Senioriyhdistys on perustanut stipendirahaston, josta vuosittain myönnetään vähintään yksi stipendi. Ensimmäinen stipendihaku lukuvuoden 2015-16 opiskeluun ulkomailla on käynnistynyt syyskuussa 2014 ja ensimmäinen stipendiaatti julkistetaan koulun itsenäisyyspäivän juhlassa 5.12. Stipendiä voivat hakea Munkkiniemen yhteiskoulun lukion ensimmäisen vuoden oppilaat.

Munkkiniemen yhteiskoululla urauurtava historia vaihto-oppilastoiminnassa Suomessa

Munkkiniemen yhteiskoulusta ensimmäiset vaihto-oppilaat lähtivät ulkomaille jo 1940-luvun lopulla ja 1950-luvun puolivälin jälkeen lukuvuodeksi ulkomaille on lähdetty melkein joka vuosi, enimmillään jopa lähes kaksikymmentä oppilasta yhden lukuvuoden aikana.

”Munkasta maailmalle –teema kuvaa hyvin koulun henkeä, historiaa, nykyisyyttä ja tulevaisuutta”, toteaa Munkkiniemen yhteiskoulun rehtori Aki Holopainen. ”On hienoa, että olemme stipendiohjelman myötä saaneet yhden lisävälineen tuottaa

tulevaisuuden tekijöitä kansainvälisyyden korostuessa maamme menestystekijänä. Vaihto-oppilasvuosi on ollut monelle oppilaallemme koko elämänkin kannalta merkittävä asia, mutta aktiivisen vaihto-oppilastoiminnan myötä ennen kaikkea koulun henki on saanut yhden hienon rakennuselementin.”

Koko lukuvuoden stipendi

Munkasta maailmalle -stipendiä hakevat koulun lukion ensimmäisen vuoden oppilaat ja vaihtovuosi sijoittuu lukion ensimmäisen ja toisen vuoden väliin. Valittavan oppilaan tulee omata hyvä koulumenestys sekä osoittaa erityistä kiinnostusta ja motivaatiota vaihto-oppilasvuoteen. Hänen tulee myös kyetä toimimaan munkkalaisuuden ja suomalaisuuden lähettiläänä kohdemaassaan. Yhtenä kriteerinä stipendin myöntämiselle ovat taloudelliset perusteet.

Stipendin kustannuksista vastaa koulun senioriyhdistys. Se on osastipendi, joka kattaa noin puolet vaihto-oppilasmatkan kustannuksista. Stipendin arvo on kohdemaasta riippuen noin 3.000-8.000 euroa. Ensimmäinen stipendi lukuvuodelle 2015-16 myönnetään Yhdysvaltoihin, millä halutaan huomioida kohdemaan historiallisesti korostunut merkitys vaihto-oppilastoiminnan alkuvuosina ja –vuosikymmeninä. Stipendin vaihto-oppilasohjelmasta vastaa Suomen Youth for Understanding (YFU), jonka pitkän kokemuksen myötä oppilas saa hyvän ja luotettavan opiskelu- ja asuinpaikan kohdemaassa.

”On hienoa, että Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit ovat erittäin kiinnostuneita entisen koulunsa ja sen oppilaiden toiminnasta sekä menestyksestä”, sanoo senioriyhdistyksen puheenjohtaja Antti Kaihovaara. ”Koulun senioriyhdistys on aktiivisin koko Suomessa ja sen sadat jäsenet mahdollistavat omalta osaltaan tämänkin stipendiohjelman. Munkkalaisuus on ainutlaatuinen yhteenkuuluvuuden tunteemme, joka yhdistää hienosti koulun seniorit, koulun ja nykyiset oppilaat samojen arvojen alle. Aktiivinen kiinnostus yhteisöön, yhteiskuntaan ja kansainvälisyyteen luo vahvan menestyspohjan. Valittavat stipendiaattit tulevat varmasti olemaan hyvä osoitus siitä”.

Stipendiaattien velvollisuudet

Stipendiaatiksi valitulta odotetaan eräänlaisen sähköisen matkapäiväkirjan pitämistä. Hän kuvailee ennen lähtöään tunnelmiaan ja matkan odotuksia sekä matkan aikana blogi-tyyppisiä terveisiä ja näkökulmia kokemuksistaan. Palattuaan Suomeen stipendiaatti pitää matkakokemusluennon Senioripäivänä loka-marraskuussa 2016, minkä lisäksi hän kirjoittaa tarinan painettuun Senioriviestiin marraskuussa 2016.

Tarkoituksena on, että stipendiaatti saa mahdollisimman hyvää oppia ja kokemuksia ulkomailla vietettävän vuoden aikana. Tämän lisäksi tavoitteena on, että

hänen kokemuksiin voidaan hyödyntää muiden oppilaiden hyväksi ja olemaan esimerkkinä tulevien vuosien vaihto-oppilaille.

Stipendin julkistustilaisuus veti juhlasalin täyteen

Munkasta maailmalle –stipendi julkistettiin Munkkiniemen yhteiskoulun oppilaille ja osalle opettajia koulun juhlasalissa maanantaina 12.5. Juhlasali oli lähes täynnä, kun paikalla olivat kaikki lukion ensimmäisen luokan ja peruskoulun yhdeksännen luokan oppilaat. Kuuntelemassa oli myös iso osa kasiluokkalaisista ja jonkin verran opettajia.

Tilaisuuden avasi rehtori Aki Holopainen, joka kertoi että julkistuspäivänä oli kulu-
nut tasan 76 vuotta siitä, kun valtioneuvosto oli hyväksynyt koulun perustamisen.
Tilaisuutta vietettiin siten koulun virallisena perustamispäivänä, joka oli juhli-
tavasti myös liputuspäivä – Snellmanin päivä, eli suomalaisuuden päivä. Rehtori
Holopainen avauspuheessaan kertasi vaihto-oppilastoiminnan merkityksen ja
historiallisuuden koulun osalta. Primus motor vaihto-oppilastoiminnalle oli ollut
koulun toinen rehtori, kouluneuvos Jussi Saukkonen, joka oli nähnyt toiminnan
merkityksen Suomen kehittymisen kannalta sotien jälkeen.

Tilaisuuden lopuksi omia vaihto-oppilaskokemuksiin luvuvuonna 2012-13 ker-
toivat Sara From ja Fiina Vuori. Molemmat heistä olivat sitä mieltä, että vuosi oli
antanut paljon hyviä uusia kokemuksia. Sen lisäksi vuosi ulkomailla oli opettanut
näkemään Suomen, suomalaisuuden ja munkkalaisuuden ihan uudessa valossa.

Stipendiohjelman julkistuksesta kirjoittivat lehdissään molemmat Munkinseu-
dun paikallislehdet, eli MunkinSeutu (22-23/2014) ja Munkkiniemi-Munkkivuori
(6/2014).

Ensimmäinen Munkasta maailmalle -stipendiaatti

Senioriyhdistyksen ensimmäinen vaihto-oppilasstipendi jaettiin koulun itse-
näisyyspäivän juhlassa 5.12.2014. Useiden hakijoiden joukosta stipendiaatiksi
valikoitui Rasmus Parkkonen. Koulun ja Senioriyhdistyksen yhteinen valintaraa-
ti katsoi Rasmusen parhaiten soveltuvan munkkalaisuuden, Munkkiniemen
yhteiskoulun ja Suomen lähettilääksi. Hän lähtee 4.800 euron arvoisen stipendin
avustamana lukuvuodeksi 2015-16 Yhdysvaltoihin. Lähtö on heinä-elokuussa ja
paluu seuraavan vuoden kesä-heinäkuussa. Tietoa vaihtovuoden sijaintipaikasta
ei vielä ole.

Seuraamme stipendiaatin vaiheita

Munkasta maailmalle –stipendiaatti jakaa ajatuksensa ja matkakokemuksensa
meille senioreille ja koulun oppilaille. Senioriyhdistyksen stipendin saajille sisältyy

velvollisuus kirjoittaa eräänlaista matkapäiväkirjaa jo ennen matkaan lähtöä, matkan aikana ja sen jälkeen. Tarkoitus on, että mahdollisimman moni voisi saada virikkeitä stipendiaatin kokeuksista. Näitä Rasmuksen kirjoituksia tullaan näkemään tuoreeltaan yhdistyksen verkkosivuilla (www.munkkaseniorit.fi) ja myös seuraavassa Senioriviesti-lehdessä.

Senioriyhdistyksen edustajat Antti Kaihovaara ja Kari Leppänen luovuttivat stipendin Rasmus Parkkoselle itsenäisyyspäivän aattona 2014.

Pitkä historia vaihto-opilastoimintaa

Ensimmäinen vaihto-oppilas Munkkiniemen yhteiskoulusta lähti USA:han kesäleirille vuonna 1950 ja ensimmäiset kaksi koko vuoden vaihto-oppilasta lukuvuonna 1951-52. Siitä lähtien vaihto-oppilaita on vuosien mittaan MYK:sta lähtenyt lähes 400. Toiminta on omalta osaltaan ollut rakentamassa ainutlaatuista koulun henkeä, munkkalaisuutta. Nykyisessä globaalissa viestinnän ja talouden ympäristössä kansainvälinen verkostoituminen on tärkeässä roolissa.

Kuvateksti: Senioriyhdistyksen edustajat Antti Kaihovaara ja Kari Leppänen luovuttivat stipendin Rasmus Parkkoselle itsenäisyyspäivän aattona 2014.

Tukea stipendirahastoon toivotaan

Senioriyhdistys on entistä aktiivisemmin tukemassa koulun oppilaita koulutyösään ja osoittamassa arvostusta munkkahenkisestä menestymisestä stipendien avulla.

Yhdistys jakaa joka kevät sekä peruskoulun että lukion päättävälle luokille menestysstipendejä. Tämän lisäksi yhdistys on aloittanut myös munkkahenkeä omalla tavallaan vaalivan vuosittaisen stipendein palkittavan kilpailun – viime lukuvuonna pidettiin kirjoituskilpailu munkkalaisuudesta ja tänä lukuvuonna on vastaava

kilpailu kuvataidepuolella. Tämän lisäksi yhdistys on koululta tulleiden ehdotusten pohjalta tukenut tarpeiden mukaan erilaisia projekteja, viimeksi vastuullisuutta oppilaissa kehittävää Minä välitän –ohjelmaa.

Munkasta maailmalle –stipendi

Tänä vuonna Senioriyhdistys on päättänyt alkaa jakaa vuosittain stipendejä vaihto-oppilaiksi pyrkiville koululaisille. Tavoitteena on monipuolisesti tukea maamme menestykselle merkityksellistä kansainvälisyyttä. Nyt ensimmäisenä vuotena on päätetty myöntää yksi stipendi Yhdysvaltoihin. Stipendillä kustannetaan yhden vaihto-oppilaan vuosikuluista vähintään puolet, eli runsaat 5000 euroa. Tavoitteena on seuraavina vuosina myöntää vähintään kaksi stipendiä vuosittain, yksi Pohjois-Amerikkaan ja yksi muualle. Tällöin rahoitustarve on kymppitonnin luokkaa vuosittain.

Tue yksityishenkilönä

Koulun seniorina voit tukea stipenditoimintaa maksamalla haluamasi summan Senioriyhdistyksen stipendirahastoon Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30. Kirjoita maksaessasi viitekenttään nimesi ja ”stipendirahasto”. Voit antaa tukesi myös jäsenmaksun yhteydessä. Suuri kiitos jo etukäteen!

Tue yrityksenä

Voit tukea Munkasta maailmalle –stipendirahastoa myös yrityksen kautta. Senioriyhdistyksellä on kehitettynä useita konsepteja, joilla yritys saa myös hyötyä toiminnalleen stipendirahaston tukemisen kautta. Yritys voi osallistua pienellä tukisummalla tai saada vaikka nimikkostipendin. Tarvitseeko yrityksesi vaikka koulussa keskimääräistä selvästi paremmin pärjäävää ranskankieltä taitavaa kesäharjoittelijaa, jossa on potentiaalia myöhemmin pidempäänkin työsuhteeseen? Jos yritys yhteistyö kiinnostaa laajemmin, ota yhteyttä Senioriyhdistyksen puheenjohtajaan (yhteystiedot lehden alkuosassa). Voit tuki tukea stipendirahastoa myös suoraan Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30.

Muista myös jäsenmaksu 2015

Kiitos kaikille vuoden 2014 jäsenmaksun maksaneille. Koulun 75-vuotisjuhlien huumassa yhdistys sai maksuja ennätysmäärältä senioreja. Hienoa! Toimintamme jatkuu edelleen aktiivisena ja toivommekin, että saisimme mahdollisimman monelta jäsenmaksun myös kohta alkavalle vuodelle. Jäsenmaksun voit maksaa lehden mukana tulevan maksulomakkeen tiedoilla Senioriyhdistyksen Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30. Jäsenmaksun suuruus on edelleen vain 15 euroa. Muista kirjoittaa viitekenttään nimesi ja ”jäsenmaksu 2015”. Munkkiniemen yhteiskoulun Seniorit ry:n lahjoittamat stipendit

Senioriyhdistys lahjoitti keväällä 2014 Munkan oppilaille kaksi stipendiä.

Stipendin saajat olivat Ramona Taipale (lukio) 200€, Mikaela Helenius (peruskoulu) 100€.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2014

Päättävän kauden suunnitelut aktiviteetit

Toiminnan Yleiskuvaus. Vuonna 2014 pyritään hyödyntämään juhluvuoden aikana saavutettu seniorien mielenkiinto senioritoimintaan monella tavalla. Senioreita halutaan aktivoida yhteistyöhön koulun ja opetustyön kanssa, senioreilta toivotaan apuja Senioriviestin sisällön tuotantoon ja senioreja toivotaan mukaan stipenditoiminnan laajentamiseen.

Hallinto. Yhdistyksen hallitus kokoontuu virallisesti päätösasioita varten noin joka toinen kuukausi, kesäaika huomioiden ehkä viisi kertaa vuodessa. Hallitukseen valitaan sääntöjen mukainen täysi miehitys, eli kuusi jäsentä. Kullakin hallituksen jäsenellä on oma vastuualue yhdistyksen toiminnassa.

Talous. Vuoden 2014 talous tulee olemaan tappiollinen, koska vuoden aikana tuotetaan juhluvuoden kunniaksi kaksi Senioriviestiä. Ensimmäinen niistä, Senioriviesti Nro 19, tulee olemaan tavanomaista juhlavampi juhluvuoden juhlanumero. Ylimääräisen Senioriviestin avulla pyritään saamaan tavanomaista selvästi enemmän jäsenmaksutuloja, jotka kattaisivat osan lisämenoista. Loppuvuonna ilmestyvälle Senioriviesti Nro 20:lle on tavoitteena saada postitussponsor, joka merkittävästi pienentäisi lehden kuluja. Yhdistyksen talous tulee olemaan tilivuoden päätyttyä edelleen hyvällä tasolla, mutta ilman tulojen lisäystä ei tulevana vuosina pystytäkään panostamaan juhluvuoden 2013 ja alkavan vuoden 2014 tavoin.

Varainkeruu. Varainkeruuta sekä jäsenmaksujen että stipendirahastolahjoitusten osalta tehostetaan lisäämällä viestintää postitse, sähköpostitse ja verkkosivuilla. YFU-järjestön kanssa mahdollisesti aloitettavan yhteistyön avulla pyritään käynnistämään aivan uudenlainen ja uudelle tasolle nouseva stipendivarojen keruutoiminta.

Julkaisut ja Viestintä. Yhdistys julkaisee vuoden aikana kaksi Senioriviestiä, Nro 19 jaetaan maaliskuussa ja Nro 20 Marraskuussa. Perinteisen postitse lähetettävän painetun lehden lisäksi tullaan lähettämään myös sähköistä versiota postituslistalle halunneille. Tavoitteena on parissa vuodessa saada sähköisesti jaettavien

määrä ylittämään painettuina jaettavien määrän. Verkkosivuja ja sen avulla muodostuvia jakelulistoja hyödynnetään aiempaa enemmän yhteydenpidossa, mutta yhteystietoja ei luovuteta missään tilanteessa ulkopuolisten käyttöön.

Senioritoiminta. Erityisiä senioritapahtumia pyritään järjestämään vuoden aikana 2-3 kappaletta. Keskeisin niistä tulee olemaan Senioripäivä. Tämän lisäksi pyritään keräämään eri ammattikuntien ja eri alojen osajien puhujapankki, josta koulun eri tilaisuuksiin ja opetustyöhön olisi käytettävissä puhujia.

Avustustoiminta. Yhdistys lahjoittaa koulun oppilaille stipendeinä normaaliin tapaan kevätjuhlissa 2014 jaettavaksi. Tämän lisäksi yhdistyksen julkistaman kirjoituskilpailun – aiheena munkkalaisuus – parhaat palkitaan stipendeillä. Vuoden aikana pyritään käynnistämään yhteistyö YFU-järjestön kanssa. Tavoitteena on myöntää ensimmäinen osastipendi (50%) Yhdysvaltain stipendivuodesta koulun oppilaalle lukuvuodelle 2015-16. Kulumielessä tämä asettuu yhdistyksen vuodelle 2015.

Huomionosoitukset. Perinteiseen tapaan Senioriyhdistys valitsee Vuoden munkkalaisen, joka julkistetaan valitaan loka-marraskuussa. Nimettävä Vuoden munkkalainen tulee olemaan järjestyksessään neljästoista ja nimityksenä tulee olemaan Vuoden munkkalainen 2015. Muita huomionosoituksia myönnetään tilanteen ja tarpeen mukaan.

MUNKKINIEMEÄ TUTUKSI

Arkkit ehdin matkassa - Alvar Aallon Ateljee Munkkiniemessä

Kuten me Munkkalaiset hyvin tiedämme, sijaitsee Arkkitehti Alvar Aallon Ateljee Tiilimäellä, tarkemmin osoitteessa Tiilimäki 20. Aalto rakensi rakennuksen omaksi arkkitehtitoimistokseen v. 1955. Alvar ja Aino Aalto olivat muuttaneet Munkkiniemeen jo v. 1935 rakentaen talonsa Riihitielle, joka sijaitsee aivan Palkkankenttää `Paltsia` vastapäätä.

Omat ensimmäiset muistikuvani Ateljeesta ovat 60-luvun loppupuolelta, jolloin muistan pikkupoikana vierailleen ensimmäistä kertaa toimistossa. Ateljeen lämmimhenkinen tunnelma teki nuoreen poikaan suuren vaikutuksen. Isäni, Arkkitehti Kaarlo Leppänen,

Näkymä valoisasta Ateljestä

työskenteli toimistossa toimistopäällikkönä v. 1955 -1976 välisenä aikana. Joskus pääsin myös kurkistamaan autotallin puolelle, joka oli ääriään myöten täynnä pienoismallinrakentajan tekemiä suurikokoisia vanerisia ja pahvisia maasto- ja tilamalleja.

Aallon Ateljeen muurimainen, valkoiseksi slammattu rakennusmassa on varsin suljettu Tiilimäen suunnalta katsottuna. Yllätyksenä monelle sisäpihan puolelta löytyy amfiteatterimainen puutarha, jossa toimiston henkilökunnalla oli tapana oleskella ja järjestää erilaisia tapahtumia työnteon lomassa. 50-luvulla, kun toimisto eli kiireisintä aikaansa, pidettiin sisäpihalla kevätjuhlia, johon kaikki Aallon toimiston työntekijät olivat kutsuttuja.

Tiilimäen suuntaan avautuva Ateljen muurimainen jukisivu

Amfiteatterimainen sisäpiha

Ateljee sisältä on tunnelmallinen ja valoisa. Voi kuvitella, miten kiireisimpinä aikoina henkilökunnan ollessa 20-30 välillä, tila on ollut täynnä elämää, puheensorinaa ja tietysti myös hikistä työntekoa. Muodoltaan kaareva Ateljee on toimiston päätila ja siellä Aallolla oli tapana ottaa vastaan asiakkaat ja esitellä suunnitelmat tilaajalle. Toimistoa laajennettiin v. 1962-1963 rakentamalla sisäpihan korkean muurin taakse henkilökunnan ruokasali ” Taverna ”.

Nykyisin rakennus on Alvar Aalto säätiön käytössä ja sitä johtaa Arkkitehti Tommi Lindh. Aalto säätiö valvoo ja vaalii Aallon rakennusten perintöä ja pitää yllä kansainvälisiä yhteyksiä maailmalle. Suositettu Ateljee houkuttelee vieraita, sillä kävijöitä vuodessa on yli 4000.

Ateljeessa järjestetään opastettuja kierroksia – kannattaa käydä tutustumassa!
<http://www.alvaraalto.fi/>
opastetut kierrokset talviaikana (01.10. – 30.04.)
ti-la klo 11.30

Kari Leppänen, Arkkitehti

MUISTELLAAN SAAVUTUKSIA JA TAPAHTUMIA

Senioriviestin historia

Päätimme kysyä Senioriviestin alkutaipaleen historiasta koulumme entiseltä apulaisrehtorilta Päivi Wickströmiltä, joka on myös koulun entinen oppilas, sekä nykyisin lehden taittavalta Munkan it-vastaavalta Anu Elorannalta.

Kysymys 1

Päivi, olet ollut mukana tekemässä lehteä jo monen vuoden ajan. Kerroit, että lehden tekeminen alkuvaiheessa oli leikkaa-liimaa -tyyppistä tekemistä. Kerro siitä lisää...

Ensimmäinen tekemäni Senioriviesti nro 6 julkaistiin helmikuussa vuonna 2000. Silloin lehti tehtiin alusta loppuun leikkaamalla ja liimaamalla ja lopputulos kopioidtiin koulun kopiokoneella ja lähetettiin senioriyhdistyksen jäsenille.

Kysymys 2

Kerro jokin hauska muisto, joka liittyy lehden tekemiseen

Yleensä senioriviestin pakkaamisesta kirjekuoriin ja nimitarrojen liimaamisesta huolehti joku oppilasryhmä jätskipalkalla. Joskus kävi kuitenkin niin, että kesälo-ma ehti jo alkaa ennen kuin lehti oli valmis ja tällöin postituksessa tarvittiin apu-joukkoja. Muistan että yhtenä kesänä auttamassa oli mm. Tom Hynninen pienten pojanpoikiensa kanssa.

Kysymys 3

Rehtori Aki Holopainen aloitti lehden toimituksen, jota sinä jatkoit. Myöhemmin mukaan tuli avuksesi Anu Eloranta. Ensimmäinen lehti ilmestyi v. 1994. Miten lehti on muuttunut näiden 20 vuoden aikana?

Lehti on muuttunut paljon tänä aikana. Kuten jo aikaisemmin mainitsin numerot 1-7 tehtiin koulun kopiokoneella. Numero 8:sta alkaen Senioriviestiä alettiin painaa koulun seniori Kari Lajasteen omistamassa painotalossa. Lisäksi sivujen lukumäärä on moninkertaistunut, sisältö on monipuolistunut ja valokuvat ovat ainakin osittain värillisiä.

Anu Eloranta, Päivi Wickström ja Eeva Uutela iloitsevat saatuaan painosta uunituoreen Munkan matrikkelin

Yhteistyö Anun kanssa senioriviestin osalta alkoi koulun täyttäessä 70 vuotta. Tähän julkaisuun Anu teki kuvakollaasin juhlista ja nämä olivat Senioriviestin historian ensimmäiset värilliset kuvat. Uusimmissa julkaisuissa on nähtävissä Anun hyvä silmä ja mielikuvitus taittajana.

Kysymys 4

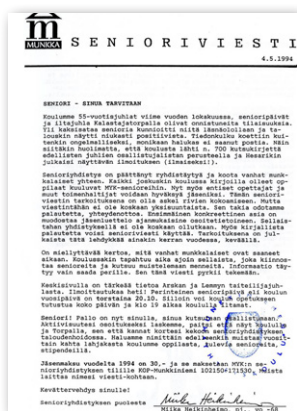
Anu, kerro läheisistä yhteistyöstäsi Päivin kanssa

Tulin Munkkaan töihin vuonna 2006 ja olin mukana lähes alusta asti koulun julkaisujen teossa. Päivin kanssa yhteistyö sujui kivasti ja hymyssä suin. Yhteistyö oikeastaan alkoi jo koulun vuosikertomuksesta ja laajeni pikkuhiljaa koskemaan myös muita julkaisuja, muun muassa Senioriviestiä. Viimeisin ja suurin Päivin kanssa yhdessä tehty projekti oli Munkan oppilasmatrikkeli. Nykyisin huolehdin kaikista koulun julkaisujen taitosta ja kuvituksesta.

Kysymys 5

Lehden taittaminen on teknologian kehittyessä muuttunut ja se tehdään nykyisin tietokoneella. Kerro Anu jotain tästä. Miten taitat lehden?

Minulla on taitto-ohjelma, jolla Senioriviesti taitetaan. Seniorihallitus päättää lehden sisällöstä ja kokoaa materiaalit, jonka jälkeen minä sommittelen kuvat ja tekstin tasapainoiseksi kokonaisuudeksi. Nykyisin Senioriviesti tehdään koneella ja saksiin ja liimaan ei tarvitse enää turvautua.

SENIORIVIEСТИ

Nro 4, heinäkuu 1997

ONNENTOIVOTUKSET RIEMUYLIOPIPILAILLE

Vuonna 1947 ylioppilaita kirjoittivat

Jukka Ahonen, Sergio Harjulehto,
Yrjö Häyrynen, Veli-Pekka Ilonen,
Leena Laitinen, Pekko Mänttinen,
Riitta Nylund, Kaapo Paananen,
Majja Peltanen, Osmar Pöytä,
Markku Rönkä, Aija-Riitta Seikkala,
Kyösti Törmänen ja Pekko Vaisala

MYK 60 vuotta

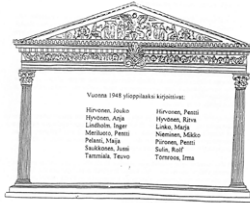
TORPPA ON VARATTU

SENIORIHUHTI LAUJANTAINA 26.10.1998
MERKITSE KALENTERIISI

SENIORIVIEСТИ

Nro 5, heinäkuu 1998

Vuonna 1948 ylioppilaita kirjoittivat:

Hirvonen, Jukka
Hirvonen, Aina
Lindblom, Sigrun
Mäkelä, Pentti
Peltari, Majja
Seikkala, Aina
Tammela, Teuvo

Hirvonen, Pentti
Hirvonen, Riitta
Laitinen, Mikko
Nieminen, Mikko
Pirinen, Pentti
Sala, Ralf
Törmänen, Irma

ONNEA

RIEMUYLIOPIPILAILLE!

SENIORIVIEСТИ

Nro 6, joulukuu 2000

MYK:n 75-vu 1975-2000

SENIORIVIEСТИ

N:7 KESÄKUU 2001

SENIORIVIEСТИ

N:8 TOUKOKUU 2002

SENIORIVIEСТИ

N:9 TOUKOKUU 2003

2003

SENIORIVIEСТИ

Nro 12 marraskuu 2006

2006

SENIORIVIEСТИ

Nro 11 Lokakuu 2005

2005

SENIORIVIEСТИ

Nro 12 marraskuu 2006

2006

Maksamalla jäsenmaksu (15€) varmistamme, että Senioriviesti ilmestyy jatkossakin. Eräpäivä 15.2.2015.

Lisäksi voit myös lahjoittaa stipendirahastoon esim. 15€.

Tilinumero FI66 1021 5000 1715 30

www.munkkaseniorit.fi